

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Westerhof Löfflerová i A. de Gregorio Merino, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Szmytkowska i I. Galindo Martín, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone jako oczywiście bezzasadne.*
- 2) *Pesquerias Riveirenses, SL i in. pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa własne koszty.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 159 z 26.5.2014.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 26 czerwca 2014 r. w sprawie T-541/11, Fundação Calouste Gulbenkian/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 2 września 2014 r. przez Fundação Calouste Gulbenkian

(Sprawa C-414/14 P)

(2015/C 198/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Fundação Calouste Gulbenkian (przedstawiciele: adwokaci G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal, P. López Ronda)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Micael Gulbenkian

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2015 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) w części odrzucił, a w części oddalił odwołanie i obciążył Fundação Calouste Gulbenkian kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 marca 2015 r. – Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG/Landeshauptstadt München

(Sprawa C-113/15)

(2015/C 198/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Breitsamer und Ulrich GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Landeshauptstadt München

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku opakowań jednostkowych porcji miodu, które [są zawarte] w opakowaniu zbiorczym opatrzonym różnymi elementami w zakresie etykietowania, włącznie ze wskazaniem państwa pochodzenia i które jako takie nie są sprzedawane jako opakowania jednostkowych porcji konsumentom finalnym oraz nie są przekazywane oddzielnie do zakładów żywienia zbiorowego, chodzi o „paczkowane środki spożywcze” w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2000/13⁽¹⁾ oraz art. 2 ust. 2 lit. e) rozporządzenia nr 1169/2011⁽²⁾, które podlegają obowiązkowi etykietowania albo czy [Or. 3] tego rodzaju opakowania jednostkowych porcji miodu nie stanowią paczkowanych środków spożywczych z uwagi na brak przymiotu pojedynczej sztuki przeznaczonej do prezentacji konsumentowi finalnemu?
- 2) Czy na to pytanie należy udzielić innej odpowiedzi w wypadku, gdy te opakowania jednostkowych porcji są sprzedawane w zakładach żywienia zbiorowego nie tylko w ramach przygotowanych już gotowych posiłków opłacanych ryczałtowo, lecz także oddzielnie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych, Dz.U. L 109, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004, Dz.U. L 304, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy)
w dniu 9 marca 2015 r. – Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH/
Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)**

(Sprawa C-117/15)

(2015/C 198/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Reha Training Gesellschaft für Sport- und Unfallrehabilitation mbH

Druga strona postępowania: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy kwestię zaistnienia publicznego udostępnienia w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾ lub w rozumieniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115/WE⁽²⁾ należy rozpatrywać zawsze na podstawie tych samych kryteriów, a mianowicie, że:

— użytkownik musi podejmować z pełną świadomością konsekwencji swojego działania czynności, aby umożliwić osobom trzecim dostęp do chronionych utworów, którego nie miałyby bez jego działania,

— charakter „publiczny” oznacza, iż chodzi o nieokreśloną liczbę potencjalnych odbiorców i dalej o dość znaczną liczbę osób, przy czym o nieokreśloności można mówić, gdy w grę wchodzi „ogół ludności”, zatem nie osoby należące do prywatnej grupy, a „dość znaczna liczba osób” oznacza, iż musi zostać przekroczony pewien próg minimalny, zatem całkiem niewielka lub wręcz nieznaczna liczba osób nie wypełnia wskazanego kryterium, przy czym w tym kontekście nie ma znaczenia jedynie, ile osób uzyskuje równocześnie dostęp do tego samego utworu, lecz również ile z nich ma kolejno dostęp do utworu;